

Cartea lui Daniel - Numărul cincizeci și nouă

Dezvăluirea Secretului Profetic Final: Desigilarea Culminantă de către Leul din seminția lui Iuda

Jeff Pippenger

2024-01-23

Chiar înainte de încheierea timpului de probă, taina profetică finală este desigilată de Leul din seminția lui Iuda, iar cei înțelepți sunt aceia care înțeleg sporirea cunoștinței produsă de acea desigilare. Cei doi martori din Apocalipsa aruncă lumină asupra unei părți din ceea ce este desigilat în acel timp.

Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei, căci este număr de om; și numărul ei este șase sute șazeci și șase. ... Și aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia. Apocalipsa 13:18, 17:9.

„Puterea de pe urmă care urmează să poarte război împotriva bisericii și a Legii lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne ca de miel”, este Statele Unite. Ea este a șasea împărăție a profeției biblice, iar structura împărăției sale este aceeași structură (chip), cum a fost cea a celei de-a cincea împărății din profeția biblică. Ea devine o împărăție a Bisericii care stăpânește asupra Statului, iar apoi silește întregul pământ să accepte chiar această rânduială. Unirea dintre Biserică și Stat este pe deplin dezvoltată în Statele Unite la legea duminicală care urmează să vină în curând.

„Icoana fiarei” reprezintă acea formă de protestantism apostat care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. „Semnul fiarei” rămâne încă să fie definit. Tragedia veacurilor, 445.

Chipul fiarei și semnul fiarei sunt două simboluri diferite, totuși, în cadrul legii duminicale, chipul fiarei ajunge la deplina sa dezvoltare.

„Punerea în aplicare a păzirii duminicii de către bisericile protestante este o impunere a închinării față de papalitate — față de fiară. Aceia care, înțelegând pretențiile poruncii a patra, aleg să păzească sabbatul fals în locul celui adevărat, aduc astfel omagiu acelei puteri prin a cărei autoritate numai este poruncit acesta. Însă, chiar prin actul de a impune o îndatorire religioasă prin puterea seculară, bisericile ar forma ele însele o icoană a fiarei; prin urmare, impunerea păzirii duminicii în Statele Unite ar fi o impunere a închinării față de fiară și față de icoana ei.” Tragedia veacurilor, 448, 449.

La legea duminicală, Constituția Statelor Unite este răsturnată pe deplin, iar națiunea s-a despărțit cu totul de neprihănire. Atunci, sub controlul deplin al lui Satana, Statele Unite constrâng lumea să accepte același sistem de Biserică și Stat care tocmai a fost instaurat în Statele Unite. Guvernul mondial este Organizația Națiunilor Unite, iar biserica romană este Biserica ce stăpânește asupra acestei relații.

„Lumea este plină de furtună, de război și de dezbinare. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — popoarele se vor uni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi.” Testimonies, volumul 7, 182.

Sistemul Biserică-Stat care este reprezentat în profeție ca chipul fiarei este, de asemenea, o întreită unire a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos. Cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece, care constituie al șaptelea cap, reprezintă puterea balaurului.

„Regii, conducătorii și guvernatorii și-au pus asupra lor înșiși semnul lui antihrist și sunt reprezentați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.” Testimonies to Ministers, 38.

„Cei zece împărați” reprezintă Națiunile Unite, a căror religie este spiritismul, iar religia profetului mincinos este protestantismul apostat, iar religia fiarei este catolicismul, care nu este altceva decât spiritism acoperit cu o mărturisire de creștinism.

„Prin decretul care impune instituirea Papalității, cu încălcarea Legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii romane, când va trece peste abis pentru a da mâna cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va lepăda orice principiu al Constituției sale ca guvernământ protestant și republican și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit timpul pentru lucrarea minunată a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

Ndiyo mu itegeko ryo ku Cyumweru hahuzwa byuzuye wa mubumbe wa gatatu ugizwe n'igisato, ya nyamaswa n'umuhanuzi w'ibinyoma. icyo gihe leta Zunze Ubumwe za Amerika zihatira isi kwemera ubutegetsu bw'isi imwe bw'Umuryango w'Abibumbye, kuko isi ijugunywa mu ngorane ikomeye ku itegeko ryo ku Cyumweru, ubwo Isilamu izanira urubanza leta Zunze Ubumwe za Amerika kubera gushyiraho kuramya izuba. Hanyuma Satani abonekera mu kwigira Kristo, kandi uko leta Zunze Ubumwe za Amerika zihatira isi kwemera uwo mubumbe umwe w'isi w'itorero na leta, ni ko kandi zihatira isi kwemera ku Cyumweru nk'umunsi w'ikiruhuko. Uburyo bumwe bwo kugeragezwa bwabaye muri leta Zunze Ubumwe za Amerika ni bwo noneho buzagezwa ku isi yose.

„Străinătatea va urma exemplul Statelor Unite. Deși ea deschide calea, totuși aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii.” Testimonies, volumul 6, 395.

Principiul potrivit căruia apostazia națională este urmată de ruina națională vine asupra fiecărei țări pe măsură ce aceasta acceptă ziua soarelui ca zi de închinare. Criza care se intensifică este „un ceas” în care cei zece împărați domnesc împreună cu papa, „omul fărădelegii”. Ei au fost de acord să dea a șaptea lor împărăție autorității papale, deoarece sunt făcuți să creadă că autoritatea morală a papalității este necesară pentru a unifica lumea împotriva războiului tot mai intensificat împotriva islamului. În 1798, Organizația Națiunilor Unite nu intrase încă în istorie.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăție; ci primesc putere ca împărați, un ceas împreună cu fiara. Aceștia au un singur gând și își vor da

puterea și tăria fiarei. Ei se vor război cu Mielul, și Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu El sunt chemați, aleși și credincioși. Apocalipsa 17:12–14.

Așa cum a fost întotdeauna cazul cu papa, împărații vor furniza puterea pentru ca papalitatea să ducă la îndeplinire persecuția împotriva poporului lui Dumnezeu, iar cei zece împărați sunt cei care fac război cu Mielul, însă ei fac aceasta la porunca „omului fărădelegii”. „Omul fărădelegii” este, de asemenea, „omul” de care se apucă cele șapte femei în Isaia, capitolul patru.

Și în ziua aceea șapte femei vor apuca un singur bărbat, zicând: „Ne vom mânca pâinea noastră și ne vom îmbrăca în hainele noastre; numai lasă-ne să purtăm numele tău, ca să ne fie luată ocară.” În ziua aceea Odrasla Domnului va fi plină de frumusețe și de slavă, iar rodul țării va fi ales și măreț pentru cei scăpați ai lui Israel. Isaia 4:1, 2.

„Șapte femei” reprezintă faptul că papalitatea (omul fărădelegii) are control asupra tuturor bisericilor pământului, așa cum are control și asupra tuturor națiunilor. „Ocară” pe care bisericile doresc să o evite este „ocara” respingerii cererii de a se închina duminică. Păzitorii credincioși ai Sabatului vor fi persecutați pentru credincioșia lor, iar Islamul va refuza, de asemenea, să păzească ziua soarelui. Acordul mijlocit de Statele Unite între papalitate și Organizația Națiunilor Unite este că autoritatea morală a omului fărădelegii este ceea ce este necesar pentru a conduce lumea spre acceptarea războiului împotriva Islamului, pentru a stabili pacea pe pământ.

Dar, despre vremuri și sorociri, fraților, n-aveți trebuință să vi se scrie. Căci voi înșivă știți prea bine că ziua Domnului vine astfel ca un hoț în noapte. Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei: noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. 1 Tesaloniceni 5:1–5.

Poruka „mir i sigurnost” biblijskog proročanstva, koja je uvijek predstavljena kao lažna poruka, ima smisla jedino u vremenskom razdoblju u kojem nema mira i sigurnosti. Nema razloga objavljivati poruku „mir i sigurnost” kada mir i sigurnost postoje. Islam uklanja svaki mir i sigurnost. „Iznenadna propast” povezana s tom lažnom porukom jest propast koja se pojačava, jer je kao „žena” u „porođajnim mukama.” Prvi porođajni bol trećega Jao bio je 11. rujna 2001.

În liniile profetice ale lui Ilie și ale lui Ioan Botezătorul este ilustrată înșelăciunea puterii papale. Când Ahab s-a întors în Samaria pentru a-i aduce la cunoștință Izabelei că Dumnezeu lui Ilie era adevăratul Dumnezeu, căci făcuse să coboare foc din cer, Ahab și-a dat atunci seama că Izabela îl înșelase cu privire la ura ei față de Ilie. Aceeași ură și aceeași înșelăciune au fost ilustrate atunci când Irod i-a fâgăduit Salomeei, la ospățul zilei sale de naștere, jumătate din împărăția sa. Salomeea era fiica Irodiadei; astfel, Irod era balaurul, Irodiada era papalitatea, iar Salomeea era prorocul mincinos.

Mu nkuru, ububasha bw'ubushukanyi bw'imbyino ya Salome bwakoreshejwe kugira ngo buyobore Herode (abami icumi) gutanga igice cy'ubwami bwabo bagiha itorero (umugore). Uwo mugore (Salome) yari ayobowe na nyina (Gatolika), kandi Herode yamenye bitinze ko imyitwarire

ya Herodiya kuri Yohana yari imeze nk'iya Yezebeli kuri Eliya. Muri izo mpande zombi, abarinda Isabato bagomba gupfa.

Islam, în mod progresiv, dar rapid, îndepărtează pacea și siguranța de pe planeta Pământ și, făcând astfel, adună omenirea împotriva Islamului. Războiul Islamului, care escaladează cu repeziciune, reprezintă argumentul folosit pentru a institui în zilele din urmă chipul fiarei la nivel mondial. Amăgirea adusă asupra lumii (cei zece împărați) este adusă de Statele Unite (Salome) și o face pe lume să creadă că trebuie să se unească împotriva Islamului; însă prea târziu descoperă că această înțelegere nu fusese decât un vicleșug folosit pentru a-i persecuta pe păzitorii Sabatului. Amăgirea este o parte din motivul pentru care cei zece împărați urăsc pe desfrânată, deși, sub constrângere, au fost de acord să-i dea ei cea de-a șaptea împărăție a lor.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea vor urî pe desfrânată, o vor pustii și o vor lăsa goală, îi vor mânca carnea și o vor arde în foc. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I împlinească voia, să fie de un gând și să-și dea împărăția fiarei, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Apocalipsa 17:16, 17.

Globaliștii Organizației Națiunilor Unite nu sunt doar „împărații” pământului, ci sunt reprezentați și ca „negustori”; astfel, globaliștii sunt alcătuiți din puteri politice și economice. Motivul pentru care îngerul care i-a adus lui Ioan vedenia din Apocalipsa șaptesprezece și optsprezece a fost acela de a-i arăta lui Ioan judecata mării curve a Tirului. Ambele categorii ale globaliștilor jelesc moartea papalității.

Zato će zla njezina doći u jedan dan: smrt, i žalost, i glad; i bit će sasvim spaljena ognjem; jer je silan Gospodin Bog koji joj sudi. I kraljevi zemaljski, koji su s njom bludničili i raskošno živjeli, plakat će za njom i naricati nad njom kad ugledaju dim požara njezina, stojeći izdaleka zbog straha od muke njezine, govoreći: Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! jer u jedan čas dođe sud tvoj. I trgovci zemaljski plakat će i tugovati nad njom, jer više nitko ne kupuje njihove robe. Otkrivenje 18:8–11.

Negustorii și împărații stau amândoi departe și strigă: „Vai, vai.” Cuvântul „alas” din greacă este tradus prin „vai” în capitolul opt din Apocalipsa.

Și am privit și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului, zicând cu glas tare: Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri care au să mai sune! Apocalipsa 8:13.

Cele trei Vaiuri reprezintă a cincea, a șasea și a șaptea Trâmbiță și sunt simboluri ale islamului. Împărații, negustorii și cârmacii de corăbii strigă cu toții „vai, vai” de trei ori în capitolul optsprezece.

Iar împărații pământului, care au curvit și s-au desfătat în lux împreună cu ea, o vor plânge și o vor jeli, când vor vedea fumul arderii ei, stând departe, de frica chinului ei, și zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, Babilonul, cetatea aceea puternică! căci într-un singur ceas a venit judecata ta. ... Negustorii acestor lucruri, care se îmbogățiseră prin ea, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tânguindu-se, și zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, care era îmbrăcată cu in

subțire, și purpură, și stacojiu, și împodobită cu aur, și cu pietre prețioase, și cu mărgăritare! Căci într-un singur ceas atâtea bogății au ajuns nimic. Și orice cărmaci, și toată mulțimea de pe corăbii, și marinarii, și toți cei ce fac negoț pe mare, stăteau departe, și strigau când vedeau fumul arderii ei, zicând: Ce cetate este asemenea acestei cetăți mari! Și și-au aruncat țărână pe capete și strigau, plângând și tânguindu-se, zicând: Vai, vai, cetatea aceea mare, în care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare, prin scumpetea ei! căci într-un singur ceas a fost pustiită. Apocalipsa 18:9-10, 15-19.

“Ceasul” în care se împlinește judecata papalității este „ceasul” din Apocalipsa unsprezece, adică „ceasul marelui cutremur”, și el reprezintă perioada legii duminicale, care începe odată cu legea duminicală din Statele Unite și continuă până când Mihail Se ridică și timpul de probă al omenirii se încheie. Globaliștii care au urât desfrânata, dar care totuși au fost de acord să-i dea împărăția lor pentru un ceas, nu numai că repetă de trei ori „vai, vai” (ah, ah), ci pun și întrebarea: „Ce cetate este asemenea acestei cetăți mari?” Ei au pus aceeași întrebare și în cartea lui Ezechiel.

Și își vor face auzit glasul împotriva ta, și vor striga cu amărăciune, și își vor arunca țărână pe cap, se vor tăvăli în cenușă; și se vor rade cu desăvârșire pentru tine, și se vor încinge cu sac, și te vor plânge cu amărăciunea inimii și cu tânguire amară. Și, în tânguirea lor, vor înălța pentru tine o cântare de jale și te vor jeli, zicând: Ce cetate este ca Tirul, ca aceea nimicită în mijlocul mării? Când mărfurile tale ieșeau din mări, tu săturai multe popoare; îi îmbogățeai pe împărații pământului cu mulțimea bogățiilor tale și a negoțului tău. În vremea când vei fi zdrobită de mări în adâncul apelor, marfa ta și toată mulțimea din mijlocul tău vor cădea. Toți locuitorii ostroavelor vor rămâne uimiți de tine, și împărații lor se vor înfricoșa cumplit, li se va tulbura înfățișarea. Negustorii dintre popoare vor fluiera asupra ta; vei ajunge o groază și nu vei mai fi niciodată. Ezechiel 27:30-36.

Ezechiel identifică cetatea drept „Tyros”, care este „nimicită în mijlocul mării”. Isaia, vorbind despre curva Tirului (Tyros), care este de asemenea curva cea mare din Apocalipsa, care este Biserica Catolică, o identifică totodată și ca fiind cetatea încununătoare.

Acesta este oare orașul vostru cel plin de veselie, a cărui obârșie este din zilele străvechi? Propriile ei picioare o vor purta departe, ca să locuiască în pribegie. Cine a luat această hotărâre împotriva Tirului, cetatea care încununează, ai cărei negustori sunt voievozi, ai cărei traficanți sunt cei onorați ai pământului? Domnul oștirilor a hotărât aceasta, ca să pângărească mândria oricărei slave și să aducă în dispreț pe toți cei onorați ai pământului. Isaia 23:7-9.

Papalitatea este „cetatea încoronată”, căci ea este aceea care pretinde să șadă ca împărăteasă peste întreita uniune.

Cât de mult s-a slăvit pe sine și a trăit în desfătare, pe atât dați-i chin și tânguire; căci zice în inima ei: Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi vedea nicidecum tânguire. Apocalipsa 18:7.

Ezechiel a spus că judecata desfrânatei este împlinită în „mijlocul mării”, în cântarea sa de jale pentru Tir.

Cuvântul Domnului mi-a vorbit din nou, zicând: „Acum, fiul omului, înalță o cântare de jale asupra Tirului. ... Corăbiile din Tarsis cântau despre tine în târgul tău; și erai plină și ajunseseși foarte slăvită în mijlocul mărilor. Vâslașii tăi te-au dus în ape mari; vântul de răsărit te-a sfărâmat în mijlocul mărilor.” Ezechiel 27:1, 2, 25, 26.

„Vântul de răsărit” este cel care aduce judecata asupra curvei Tirului, cetatea încoronată, iar „vântul de răsărit” este un simbol al islamului. Războiul adus împotriva islamului de către cei zece împărați este ceea ce distruge papalitatea zilelor din urmă. Conștientizarea de către cei zece împărați a faptului că au fost înșelați naște, de asemenea, teamă în inimile lor.

Muntele Sionului, frumos înălțat, bucuria întregului pământ, pe laturile de miazănoapte, cetatea marelui Împărat. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un loc de scăpare. Căci, iată, împărații s-au adunat, au trecut împreună. Au văzut-o și atunci s-au minunat; s-au tulburat și s-au grăbit să fugă. Acolo i-a apucat frica și durerea, ca durerea unei femei în chinurile nașterii. Tu sfărâmi corăbiile din Tarșiș cu un vânt de răsărit. Cum am auzit, așa am și văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va întări pe vecie. Selah. Psalmi 48:2–8.

Глобалистите погледнаха към Божието царство, представено от града Ерусалим, но избраха „онзи велик град“ Вавилон за своя глава. Когато Бог съди онзи велик град, те викат и ридаят, щом разпознават, че са погинали, защото великият град, който избраха, е съкрушен в сред морето чрез войната, докарана върху тях от исляма (източния вятър). А войната е война, която постепенно се ожесточава, защото е като жена в родилни болки.

Ufalme wa Mungu ambao wameutesa kwa ajili ya upapa umeonyeshwa katika Danieli sura ya pili, ambamo tunaambiwa kwamba katika “siku za wafalme hawa [wa utandawazi],” Mungu atauanzisha ufalme Wake wa milele.

Și în zilele acestor împărați Dumnezeu cerului va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată; și împărăția nu va fi lăsată altui popor, ci va sfărâma și va mistui toate aceste împărății, iar ea va dăinui în veci. Daniel 2:44.

Milleriții credeau că trăiau în „zilele acestor împărați”, dar cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece nu intraseră încă în istorie; de fapt, ei abia acum încep să se contureze. Milleriții aveau dreptate, dar viziunea lor era limitată. Împărăția lui Dumnezeu care este întemeiată în zilele împăraților din Apocalipsa șaptesprezece și optsprezece este perioada ploii târzii.

„Am văzut că toate lucrurile privesc cu intensitate și își îndreaptă gândurile spre criza iminentă dinaintea lor. Păcatele lui Israel trebuie să meargă mai întâi la judecată. Fiecare păcat trebuie mărturisit la sanctuar, apoi lucrarea va înainta. Acest lucru trebuie făcut acum. Rămășița, în vremea strâmtorării, va striga: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?”

„Ploaia târzie vine peste cei care sunt curați — atunci toți o vor primi, ca odinioară.”

„Când cei patru îngeri vor da drumul, Hristos Își va întemeia Împărăția. Nimeni nu va primi ploaia târzie decât aceia care fac tot ce pot. Hristos ne-ar ajuta. Toți ar putea fi biruitori prin harul lui Dumnezeu, prin sângele lui Isus. Întreg cerul este interesat de această lucrare. Îngerii

sunt interesați.” Spalding and Magan, 3.

În vremea ploii târzii, când îngerii dezlănțuie cele patru vânturi, în „zilele acestor împărați” Hristos Își întemeiază împărăția. Ploaia târzie este progresivă și a început să stropască la 11 septembrie 2001, când al treilea Vai a intrat în istorie, însă mânia neamurilor a fost imediat înfrânată. Ea continuă să crească în intensitate, până la legea duminicală din Statele Unite, când aduce ruină națională. Acea judecată în intensificare continuă apoi pe măsură ce fiecare altă națiune urmează exemplul Statelor Unite și, prin urmare, suferă aceleași judecăți. Ea se intensifică până la încheierea timpului de probă. Ea înaintază ca o femeie în durerile nașterii.

Vom continua analiza celui de-al optulea, care este dintre cei șapte, în articolul următor.

„Atâta vreme cât aceia care mărturisesc adevărul îl slujesc pe Satana, umbra lui infernală le va întuneca privirea asupra lui Dumnezeu și a cerului. Ei vor fi asemenea acelor care și-au pierdut dragostea dintâi. Ei nu pot contempla realitățile veșnice. Ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi este înfățișat în Zaharia, capitolele 3 și 4, și 4:12–14: «Și am răspuns din nou și i-am zis: Ce sunt aceste două ramuri de măslin care, prin cele două țevi de aur, varsă din ele untdelemnul de aur? El mi-a răspuns și mi-a zis: Nu știi ce sunt acestea? Și eu am zis: Nu, domnul meu. Atunci a zis: Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ.»”

„Domnul este plin de resurse. El nu duce lipsă de niciun mijloc. Din pricina lipsei noastre de credință, a spiritului nostru pământesc, a vorbirii noastre ieftine, a necredinței noastre, manifestate în conversația noastră, umbre întunecate se adună în jurul nostru. Hristos nu este descoperit, nici în cuvânt, nici în caracter, ca Acela care este cu totul vrednic de iubit și cel dintâi dintre zece mii. Când sufletul se mulțumește să se înalțe spre deșertăciune, Duhul Domnului poate face puțin pentru el. Vederea noastră mărginită zărește umbra, dar nu poate vedea slava de dincolo. Îngerii țin cele patru vânturi, înfățișate ca un cal înfuriat care caută să se desprindă și să năvălească peste fața întregului pământ, purtând nimicire și moarte în calea lui.”

„Să dormim oare chiar pe pragul lumii veșnice? Să fim greoi, reci și morți? O, dacă am avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu suflate în poporul Său, ca ei să stea pe picioarele lor și să trăiască. Avem nevoie să vedem că calea este îngustă și poarta strâmtă. Dar, pe măsură ce trecem prin poarta cea strâmtă, lărgimea ei este fără margini.” Manuscript Releases, volumul 20, 217.